

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-255/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice B. L. iz S. K. Z., protiv rješenja tužene Povjerenice za informiranje Republike Hrvatske, Z., Klasa: UP/II-008-07/17-01/53, Urbroj: 401-01/05-17-2 od 22. kolovoza 2017. godine, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 22. studenog 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenice za informiranje Republike Hrvatske, Z., ..., Klasa: UP/II-008-07/17-01/53, Urbroj: 401-01/05-17-2 od 22. kolovoza 2017. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja bolnice K. T., broj: 05-82/11-2016 od 10. siječnja 2017. godine, kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Zakonitost osporenog rješenja tužiteljica pobija tužbom (pogrešno nazvana žalba) jer smatra da je pogrešan zaključak Povjerenice da je zlorabljivala pravo na pristup informacijama. Smatra da se ovakvim stavom narušavaju njezina Ustavna prava i prava koja proizlaze iz Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno sama svrha radi koje je zakon donesen. Mišljenja je da je Povjerenica postupila namjerno pristrano nakon kontaktiranja sa javnopravnim tijelom. Ističe da je navod da traženje informacije od njezine strane dovodi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja bolnice netočan. U tužbi tužiteljica detaljno analizira navode iz osporenog rješenja, obrazlaže svoje stavove zašto smatra pogrešnim i u konačnici nezakonitim stavove iznesene u osporenom rješenju, te napominje kako je uz ostale nepravilnosti rješenje o žalbi doneseno protekom zakonom propisanog roka za njegovo donošenje.

Predlaže sudu da osporeno rješenje poništi.

Tuženik, Povjerenica za informiranje, u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u osporenom rješenju i predlaže Sudu da odbije tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta dostavljen ovom Sudu uz tužbu i odgovora na tužbu proizlazi da je

tužiteljica odbijena sa zahtjevom za pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI).

Tom je zakonskom odredbom propisano da tijelo javne vlasti može rješenjem odbiti zahtjev za pristup informaciji ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja javnopravnog tijela.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nesporno je utvrđeno da je tužiteljica u razdoblju od 28. listopada 2016. do 22. prosinca 2016. podnijela sama šest zahtjeva dok je zaposlenik bolnice M. C. podnio tri zahtjeva za pristup informacijama. Nadalje utvrđeno je da su tužiteljica i M. C. oboje zaposlenici bolnice, ali i predsjednik i dopredsjednica Radničkog vijeća bolnice, te da su oba podnositelja međusobno povezana. Nadalje, utvrđeno je kako je podnositelj M. C. ujedno i član Upravnog vijeća bolnice koji sudjeluje u donošenju odluka i dostupne su mu sve potrebne informacije, odnosno da su tužiteljica i imenovani povezani podnositelji, a informacije su im dostupne temeljem drugih propisa, odnosno funkcija koje obnašaju. U postupku je utvrđena njihova međusobna povezanost citiranjem gotovo identičnih rečeničnih konstrukcija koje koriste u svojim zahtjevima. Nadalje, utvrđeno je također da je tužiteljici dostavljeno u jednom navratu 50 preslika traženih dokumenata i očitovanje o ugovorima o stanju opreme, a u drugom navratu je dostavljeno 13 preslika dokumenata nakon čega je tužiteljica nastavila podnositi zahtjeve, neselektivno tražeći informacije koje u smislu Zakona o pravu na informacije nisu informacije, informacije kojima bolnica – javnopravno tijelo ne raspolaže, odnosno informacije koje su joj po samom zaposlenju i funkciji dopredsjednice Radničkog vijeća, poznate. Javnopravno tijelo je ocijenilo da takvi zahtjevi za pristup informacijama neselektivni, traže veliku količinu informacija i traju dulje vrijeme, da predstavljaju zluporabu Zakona o pravu na pristup informacijama i dovode do prekomjernog opterećenja rada i redovitog funkcioniranja javnopravnog tijela s kojim utvrđenjem je suglasan i tuženik, a što je detaljno obrazložio u osporenom rješenju, s kojim obrazloženjem je suglasan i ovaj Sud.

Imajući u vidu izloženo ovaj Sud je ocijenio da osporenim rješenjem uz obrazloženje kakvo je njime dano nije povrijeđen zakon tužiteljici na štetu.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u dispozitivu.

U Zagrebu 22. studenog 2017.

Predsjednica vijeća:
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.